

ΑΠΟΔΗΜΟΝ

ΕΠΟΣ

APODEMON EPOS

MAGAZINE OF EUROPEAN ART CENTER (EUARCE) OF ATHENS

Greeks' Abroad Speech

INTERNATIONAL NEWS OF HELLENISM

Literature
Poetry
Music
Fine Arts
Theatre
Book
Architecture
Humanistic Sciences

ISSUE, 4

October
November
December
1997

Με θερμά μηνύματα του Δημάρχου Αθηναίων Δημήτρη Αβραμόπουλου, του Δημάρχου Παιανίας Ίωάν Βορρέ, του Δημάρχου Γλυφάδας Θόδωρου Σπονδυλίδη και με τη συμπράταση των εφημερίδων των Αθηνών και της Λευκωσίας, που πρόβαλαν εκτεταμένα το γεγονός, άνοιξε η αυλαία της πολιτιστικής διοργάνωσης

«ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΡΙΑ ΜΕΛΩΔΙΚΑ ΤΥΠΩΜΑΤΑ» ΣΤΗ Ν. ΥΟΡΚΗ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΣΟΔΟΣ
ΤΟΥ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΕΧΝΗΣ
ΕΤΕ ΗΓΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΣ

- Η ζωγράφος **Αμαλία** στο προσκήνιο μεγάλων καλλιτεχνικών εκθέσεων, στην Ευρώπη και στις Η.Π.Α.
- Εθνικά μικρή, πολιτικά φτωχή και πολιτιστικά λίγη, η **Γενική Γραμματεία Αποδήμου Ελληνισμού**, έμεινε και αυτή τη φορά στη γωνία, ενώ θα έπρεπε (και θα όφειλε) να ήταν η πρωταγωνίστρια της θαυμάσιας δραστηριότητας του Ευρωπαϊκού Κέντρου Τέχνης.
- Εμβόλιμη παρουσίαση της προσωπικότητας του βυζαντινομουσικού κωδικογράφου Άγγελου Λ. Βουδούρη - Α' Δομestικού του Πατριαρχικού Ναού Κωνσταντινουπόλεως στα χρόνια του μεσοπολέμου.
- Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος: «Η εκ δέκα και οκτώ τόμων, απαρτιθισομένη νέα προσφορά του υμετέρου Κέντρου, θέλει αποτελέσει σημαντικήν πνευματικήν κατάθεσιν εν τω τομεί της πατρώας ημών Εκκλησιαστικής Μουσικής».

Με στίγους από τον «Εγκάτοικο», του ποιητή Ευάγγελου Ανδρέου - "Έτσι έφυγαν οι πολίτες των πουλιών / πάνω από αθάνατα / και ασηκωτες πέτρες" - ξεκίνησε η πρώτη εσπερίδα της έκθεσης «Εικονογραφία για τρία μελωδικά τυπώματα», που διοργανώθηκε στο Γενικό Προξενείο της Νέας Υόρκης και επαναλήφθηκε στην αίθουσα του Συλλόγου Αρκάδων, της αμερικανικής μεγαλούπολης. Ο κόσμος των επισκεπτών άρχισε να συγκεντρώνεται από νωρίς για να θαυμάσει τα σαράντα περίπου εικαστικά δημιουργήματα της ζωγράφου **Αμαλίας** (Παρασκευοπούλου), τα οποία φιλοτεγήθηκαν από το 1992 μέχρι το 1996, προκειμένου να εικονογραφηθούν οι

Η ζωγράφος Αμαλία και η μουσικολόγος Ολυμπία Τολικά, πρωταγωνίστριες στην πολιτιστική γιορτή του EUARCE, στη Ν. Υόρκη (ΦΩΤ. ΑΓΓΕΛ.)

ιστορικές εκδόσεις του Ευρωπαϊκού Κέντρου Τέχνης: «Επίτομο Εγκυκλοπαιδικό Λεξικό της Βυζαντινής Μουσικής» και «Παγκόσμιο Λεξικό της Μουσικής», που συνέταξε η μουσικολόγος **Ολυμπία Τολικά**, καθώς επίσης και οι τόμοι των κωδικών της «Ορθόδοξου Εκκλησιαστικής Βυζαντινής Ασματοωδίας» του αείμνηστου **Άγγελου Βουδούρη**, εξέχοντος θεολόγου, παιδαγωγού και μουσικολογιστή του Δομestικού του Πατριαρχικού Ναού Κωνσταντινουπόλεως.

Η από χρόνια αβρανοποιημένη αίθουσα του Γενικού Προξενείου ξαναγνώρισε το χαρμoυσο-νο πρόσωπο του πολιτισμού, την πηγαία εμπρεσιονιστική ατμόσφαιρα των έργων της **Αμαλίας**, τον λεξικογραφικό μόχθο της **Ολυ-**

«ΑΡΟΔΗΜΟΝ ΕΠΟΣ»
Μέλος της Ένωσης
Εκδοτών Συντακτών
Περιοδικών
Πολιτισμού
(ΕΣΤΗΡΙΑΝ)
Τρίμηνη
Επεξεύρωση
των Ειδήσεων
του οικονομικού
Ελληνισμού,
για τον Πολιτισμό,
την Ευρωπαϊκή
συνεργασία,
τον Φελληγιισμό,
τον Τουρισμό
και την Κοινωνική
ζωή,
διεθνούς κυκλοφορίας.

Τιμή Θύλλου: 250 Δρχ.

Συνδρομές
και κάθε άλλη
οικονομική εισφορά:
προαιρετική.

Το έντυπο
αποστέλλεται
«αυτονομικά»,
χωρεάν.

ΡΑΦΕΙΑ:
Εφολληθίας
i Φυλής 159
12 51 Αθήνα
ΝΑ. - FAX:
6.73.448

ΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Ευρωπαϊκό
Κέντρο
Τέχνης
(ΕΥΑΡCE)

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΑΡΧΟΡΓΑΝΩΣ
ΓΕΝ. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΥΛΗΣ
Ευάγγελος Ανδρέου

ΕΚΔΟΤΡΙΑ
Αμαλία Παρασκευοπούλου

MANAGING EDITOR
OF U.S.A.
Nikos Korkantzis

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
Ολυμπία Τολικά

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
Μανώλης Χατζημάρκος
Ράνια Βισθόρη
Αίλη Μπίνα (Η.Π.Α.)
Robert Zaller (Η.Π.Α.)
Ντόρα Καλλιπή (Γαλλία)
Πάουλος Παυλίδης (Γερμανία)
Έλενα Βάγια - Vosar (Ελβετία)
W. Caszocha (Πολωνία)
Κων. Λαγούρος (Καναδάς)
Α. Chakraborty (Ινδία)
Φοίδος Μιχαηλίδης (Κύπρος)

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ -
ΦΩΤΟΓΡΕΦΟΙ Α2
Φωτεινή Δουραχάλη

ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
Δημήτρης Κουρούζος

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΟ
Γ. Φασκιώτης

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΑΡΑΡΩΓΗ
Offset Δέρση ΑΕΒΕ
Πρόσχη 1 - Ταύρος
Τηλ. 34.85.427

ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ
Αλοϊσμός - Νικόλαος Α.Ε.
Μερατζούλας 2 -
Αχαρνάι
Τηλ. 24.05.655

Το Περιοδικό «Απόδημον Έπος»
αποτελεί μη κερδοσκοπική, μο-
ρφωτική και πολιτιστική δραστηριό-
τητα του Ευρωπαϊκού Κέντρου
Τέχνης, προβλεπόμενη από το
Άρθρο 2 παρ. α' του Νόμου ισχύοντος
Καταστατικού του (Απόφ. 98/
85 Πολυμελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών) • Η συντάξη επιφυλάσ-
σει στον εαυτό της το δικαίωμα να
προσαρμόζει γλωσσικά και συντακ-
τικά τα προς δημοσίευση κείμενα
των ελεύθερων συνεργατών,
στην ομογενή γραμμή της ύλης
• Καρτόγραμμα και φωτογραφίες
προς το «Απόδημον Έπος», που
δημοσιεύθηκαν ή όχι, δεν επιστρέ-
φονται • Απαγορεύεται η καθ'
ουνοδήποτε τρόπο αναδημοσίευση
κειμένων ή αποκλειστικών φωτο-
γραφιών (φωτ. Απ.Επ.) χωρίς την
εγγράφη άδεια του εκδότη

«ARODEMON EPOS»
«Greeks' Abroad Speech»
Magazine
of European
Art Center (EUARCE)

159, Phyllis Street
112 51 Athens GREECE
Tel. - Fax: 66.73.448

Price/issue: \$ 1

PUBLICATION CONSULTANT
ARTICLE - WRITER
Evangelos Andreou

EDITOR
Amalia Paraskevopoulou

MANAGING EDITOR
OF U.S.A.
Nikos Korkantzis

DIRECTRESS
Olympia Tolika

"ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΡΙΑ ΜΕΛΩΔΙΚΑ ΤΥΠΩΜΑΤΑ" ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Ο Πρέσβης της Ελλάδος στα Ηνωμένα Έθνη, κ. Χρήστος Ζαχαράκης, επηρώνην έκθεση της έκδοσης «Εικονογραφία για τρία μελωδικά τυπώματα» με τη ζωγράφου Αμαλία. Ενθρονισμένη φωτο: Ο Ευάγγελος Ανδρέου - ο παϊκήτες «εγκάτοικος» του έγινε το προοίμιο της έκθεσης - με τον διαπρεπή ελληνοαμερικανό ζωγράφο John Gregoropoulos

AMALIA'S «ILLUSTRATION»

The painter Amalia (Paraskevopoulou) travelled to the U.S.A. with warm greetings of the Mayor of Athens Mr. Dimitris Avramopoulos, to attend the opening of her personal exhibition, which was on Thursday, 11th of December at the Reception Hall of the Greek Consulate General of New York. This exhibition entitled «Illustration for three melodic impressions», included studies in the colour of the portraits of great European composers, Byzantine wall paintings of 18th c. Attica transferred to an impressionistic palette, as well as series of «painting jewels» which decorated the 18-volume publication of the Byzantine musical Codes of the Patriarchic Domesticus, by Angelos Vououns (1891-1951). The works of Amalia in New York were introduced with the presentative note by the famous American Art Critic Doctor Robert A. Zaller, professor of

History at Drexel University. At the opening reception, there was an introduction by the musicologist - lexicographer Olympia Tolika and in a specially designed area there was an exhibition of the unique Greek dictionaries of Music - Byzantine and World - which she was written and Amalia has illustrated. The exhibits included also the «Complete Works» of Angelos Vououns, manuscripts by him that have a historical value and also manuscripts of the great choir masters of the Patriarchate of Constantinople, Iakovos Nafliotis and Constantinos Pringos, photographic documents, etc. Subsequently, the exhibition of Amalia was transferred at the Hall of the Arcadian Union of New York, where art soirees held by the Hellenic Art Institute of New York, until the days of Christmas.

Robert Zaller, Amalia, Lili Bits

Something quite new

by Robert Zaller

της Ν. Υόρκης, **Δημήτρης Ρομποτής, Μαρία Τόλιου και Κώστας Μπίης**, που δημοσιεύσαν στον «Εθνικό Κήρυκα» και στην «Πρωινή», εκτεταμένα και εκδελώς ευμερή ρεπορτάζ.

Από τα μέσα Νοεμβρίου ο αθηναϊκός και ο κυπριακός τύπος («Απογευματινή», «Αυριανή», «Αδέσμευτος», «εβραυδή», «Νέα», «Ελευθέριη Ώρα», «Επιλογή», «Μάχη», κ.λπ.), αλλά και ο τύπος της Νέας Υόρκης («Πρωινή»), προσηγγείλαν με πολύστυλα κείμενα το πολιτιστικό πρόγραμμα «Εικονογραφία για τρία μελωδικά τυπώματα», δίδοντας έμφαση στο κεντρικό γεγονός, που ήταν η έκθεση της **Αμαλίας**, ενώ δραστήριοι εθνικοί και άλλοι πολιτιστικοί φορείς στη Ν. Υόρκη είχαν κινητοποιηθεί για την καλύτερη δυνατή παρουσίαση και προβολή του. Ήταν το **Hellenic Arts Institute**, η **Πολιτιστική Επιτροπή της Ομοσπονδίας Ελληνικών Σωματείων Μεϊζονος Νέας Υόρκης**, η **Πολιτιστική Επιτροπή του Συλλόγου Αρκάδιων Νέας Υόρκης**, το **Shanthi Cultural Dynamics** και η **Bridge Gallery**.

Από τις 27 Νοεμβρίου, ο Δήμαρχος Αθηναίων **κ. Δημήτρης Αβραμόπουλος**, στέλνει το μήνυμά του προς τον απόδημο ελληνισμό, επ' ευκαιρία του προγράμματος «Εικονογραφία για τρία μελωδικά τυπώματα». Το μήνυμα αυτό απευθύνθηκε μέσω του ποιητή **Ευάγγελου Ανδρέου**, πρόεδρου του Ευρωπαϊκού Κέντρου Τέχνης. Σημείωσε ο κ. Αβραμόπουλος: «Με ιδιαίτερη χαρά πληροφορήθηκα τη διοργάνωση της Έκθεσης Ζωγραφικής της κας Αμαλίας Παρασκευοπούλου, καθώς και την παρουσίαση των Εκδόσεων «Επίτιμο Εγκυκλοπαιδικό Λεξικό της Βυζαντινής Μουσικής», «Παγκόσμιο Λεξικό της Μουσικής» καθώς και «Απαντα» του Πατριαρχεικού Δοματζίτου Άγγελου Α. Βουδούρη στο Ελληνικό Γενικό Προξενείο της Νέας Υόρκης. «Η σκέψη μου θα βρίσκεται κοντά σας, δίπλα στον απόδημο Ελληνισμό της Αμερικής που με το ήθος και την εργατικότητα του διαπέρωει και πρόκοψε στη χώρα υποδοχής του κρατώντας μια ιδιαίτερη θέση στην καρδιά του για την Ελλάδα.

Ως Δήμαρχος της Πρωτεύουσας του Ελληνισμού της Αθηνάς σας μεταφέρω την αγάπη και την σκέψη των Αθηναίων και παρακαλώ να διαβιβάσετε στην άξια δημιουργό κα Αμαλία Παρασκευοπούλου και

Συνέντευξη α. 3

While the great modern Greek poets, particularly Seferis, Riltsos, and Elytis, have long had an admiring international audience and Greek composers such as Yannis Xenakis and Mikis Theodorakis have also been widely influential, the achievement of contemporary Greek artists has been thus far comparatively neglected. This neglect is unjustified, as the work of Amalia Paraskevopoulou abundantly illustrates.

Amalia was born in Athens, and after graduating with honors from the Athens School of Fine Arts, she attended the Ecole des Beaux Arts in Paris and studied with the eminent sculptor, painter, and engraver Constantin Andreou. She has had a steady series of distinguished solo exhibitions since her first one-woman show at the Engonopoulos Gallery in 1984. Amalia's work reveals both a thorough grounding in the art of our time and a restless interrogation of it. For her, tradition is only a first step toward what she has called the «creative purification» required of every artist, and she has spoken of her need to deconstruct an aesthetic that she experienced as «implacable» and stultifying. The Greek artist, as she came to understand, could be nothing less than the sum of an entire culture, a culture founded in the longest and most glorious ethnic heritage in Europe as filtered through personal experience and expression. Why, she asks, should the School of Munich be more valorized than the School of Macedon? As an artist thoroughly conversant with the Western tradition, Amalia is international, is universal. But she begins by being Greek, and Greek she remains at her core. Greece is visible most of all in

the softening warmth of Amalia's palette, which both reflects and mutes the most exultant of its natural and cultural conditions, the sun. It was by no accident that the Emperor Constantine, devotee of Apollo as well as worshipper of Christ, sought out a Greek shore to renew Rome with a great city. The legacy of Byzantium - and through it that of classical Greece, with which it remained in the most intimate contact - flows through Amalia's art, not only in those works that consciously deploy a Christian classical symbolism but in the iconic portraits of contemporaries such as Prokoffiev and Kalomires, whose penetrating gaze, like those of the Byzantine masters, almost forestalls the viewer's own.

These subjects suggest another source of Amalia's inspiration-music. Her Chopin series achieves the remarkable feat of visualizing that most complex and elusive of musical personalities in scenes that range from the salon to the circus to the battlefield, but are ultimately staged on the mysterious and allusive terrain of myth, a myth that adds Amalia to Chopin and makes something quite new of both. The wintry landscapes inspired by Stratis Doukas show yet another facet of Amalia's profoundly meditative transformations of the given world, her sensitivity to literary texts, while the thematization of circus performers and animals in her iconography are simultaneously an homage to such precursors as Picasso and Seurat and a kind of personal signature - the signature of an artist who is seriously playful and lucidly metamorphic, and whose brush, though tinged with melancholy, is never without affirmation and hope.

Ένα επίλεκτο μπουκέτο επισκεπτών-αρωγών και αμερικανών-παρακολούθει την έναρξη της έκθεσης. Στο άκρο αριστερά διακρίνεται η συγγραφέισσα Deane Backman.

Η Ολυμπία Τολίκα με τον Γενικό Πρόξενο της Κύπρου στη Ν. Υόρκη, κ. Παντά Ηλιάδη (πάνω) και η διάσημη συγγραφέισσα Doe Lang με την Αμαλία (δεξιά).

αντιπροσωπεύουν και προβάλλουν επάξια και δυναμικά τον ιστορικό και πολιτιστικό πλούτο χιλιάδων ετών ελληνικής καλλιτεχνικής και πνευματικής δημιουργίας που αποτέλεσε και συνεχίζει να είναι μια αστείρευτη πηγή έμπνευσης για όλο τον Δυτικό πολιτισμό και που έχει αφήσει τα ίχνη του σε κάθε γωνιά της υφής.

Τον πολύ τιμητικό χαιρετισμό του προς την εκδήλωση και προς τους αποδέχους μας, έστειλε και ο Δήμαρχος Γλυφάδας, κ. Θεόδωρος Σπονδυλιδής:

«Θα ήθελα να σας μεταφέρω και τους δικούς μου χαιρετισμούς, αλλά και τους χαιρετισμούς όλων των Γλυφαιδιωτών και ταυτόχρονα να σας εκφράσω πόσο ευτυχής αισθάνομαι που μια Γλυφαιδιώτισσα, γόνος παλιάς οικογένειας της Γλυφάδας εγκαινιάζει μια έκθεση ζωγραφικής τόσο σημαντική.

Θα ήθελα τέλος με τους εγκάρδιους χαιρετισμούς σε σας να μεταφέρω και τους χαιρετισμούς μου σε όλους του Έλληνες της Αμερικής που ζούν δημιουργικά και προκόβουν μακριά από την πατρίδα μας».

Κάι άλλο ένα μήνυμα, που ζέστανε την ατμόσφαιρα των εγκαινίων, απευθύνθηκε προς τον Γενικό Πρόξενο της Ελλάδος στη Νέα Υόρκη. Ήταν αυτό **Μανώλη Χατζημάρκου**, ο οποίος τυγχάνει και επίλεκτο Μέλος του Ευρωπαϊκού Κέντρου Τέχνης, Αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του, με τιμητικές αρμοδιότητες:

«Θεωρώ ευτυχής λίαν, όσους παρευθύνει εις την πολιτιστική και πνευματική αυτήν ευκαιρία, εις την οποίαν θα παρουσιασθούν έργα της πολιτλαντικού καλλιτέχνηδος Αμαλίας Παρασκευοπούλου τα μοναδικά και πρωτοποριακά εκδοτικά έργα της μουσικολόγου Ολυμπίας Τολίκα, αλλά και τα «άπαντα» του Αγγέλου Βουδούρη, τα οποία περιλαμβάνουν άπασαν την κλασικήν Βυζαντινήν Ελληνικήν Μουσικήν, όπως ενάλλετο εις τον Πάνσπετον Πατριαρχικόν Ιερόν Ναόν της Κωνστα-

AMALIA (Biography in short)

AMALIA Paraskevopoulos was born in Athens, staying during childhood at her paternal estate in Glyfada, Attika. She is a descendant of an old family of Greeks from Egypt and Peloponnassos, and Italian - British from Rome, Corfu and Malta. Her family lineage includes historical personalities, among which, the great heroine of the Greek Revolution, Manto Mavrogenous (1796-1840), the famous-founder of the Conservatory of Athens, George Nazos (1862-1934) and the also famous painter Nicholas Gyzis (1842-1901).

Amalia attended studies at the Athens School of Fine Arts, with a scholarship granted by the Greek State (Studios of D. Myrtas and D. Kokkinidis). At that same school, she studied for two years Ceramics with G. Georgiou, and one year she studied sculpture at the Studio of D. Kalamaras. She graduated with honours for produced works, and won a new scholarship for post-graduate education abroad.

She was registered to the Ecole des Beaux Arts, of Paris and attended post-graduate lessons of painting, at the Studio of Professor Yankel. She attended Art and Culture Manifestations at Paris and London and studied the objects contained in famous museums and galleries of these two cities. She also attended lessons of painting and sculpture at the Studio of our distinguished compatriot at Paris Constantin Andreou, sculptor, painter and engraver.

Personal exhibitions: 1984, «Eggonopoulos» Gallery, 1985, «Iktinos» Gallery, 1987, Greek Company of Paedagogic Researches, 1988, Town-Hall of Kifissia, 1991, Municipal Gallery of Phaliron, 1992, Workshop of Art and Speech, 1995, Athens University of Polytechnics.

She illustrated: Poetic books, Dictionary of Music and Dictionary of Byzantine Music (Athens 1993, 1995). Member: European Art Center, Chamber of Fine Arts of Greece and Union of Editors and Journalists of Cultured Magazines (Athens). Editor of the magazines: «El» (1993-1996) and «Arodemon Epos».

Bibliography: Amalia: «Octochos for the poetry of Coutscheras» (1989), Dem. Tsalamas: «The Conjectural Octochos of Amalia and the lyrical poetry of Yannis Coutscheras» (A' Edition in Greek language: 1991, B' Edition in Italian language: 1997). In 1984, Tonis Papazachariou, one of the leading speakers of the Greek Radio and Television network (E.R.T.2), concluding a long interview with AMALIA, commented the following: «In her work, one can easily point out a definite, clear and certain tendency of raising what is existent to a state of sensuality sometimes evoking a surprise - which is a sign of her discerning and self - confident way of observing things - and other times rapturing the spectator and leading him towards a wider, opener and freer speculation of space...».

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ Αμαλίας ΕΚΤΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Στο 9ο Ετήσιο Ελληνικό Φεστιβάλ της Καλουίτια, που διοργανώνει ο Ινδικός φιλελληνικός όμιλος «NYKLOS», παρουσιάστηκαν σε ειδικό «σταντ» διάφορες φάσεις του καλλιτεχνικού έργου της Αμαλίας. Επρόκειτο για έ-

χρωμες κόπιες με αποσπάσματα της σειράς «Εικόνες για τον Σοπέν», «Εικονογραφία για τρία μελωδικά τυπώματα» (Βυζαντινά μοτίβα), καθώς επίσης και επιλογές από εξώφυλλα του περιοδικού «Ε!» που είχαν φιλοτεχνηθεί από τη ζωγράφο. Την όλη παρουσίαση συνοδεύε αναλυτικό κείμενο στη

γλώσσα της Βεγγάλης, το οποίο εξηγούσε στους επισκέπτες τις εικόνες των εκθεμάτων. Στη φωτογραφία, που μας έστειλε ο Ujjal Ghosh, εικονίζεται ένας νέος Ινδός φιλέλληνας να «προτείνει» στο φακό ένα μέρος του «σταντ», που τραβήξε ιδιαίτερα την προσοχή του κοινού.

Βιλαφαλέτο, αναφέρει, σε επιστολή του, ότι πρόκειται για «πολύτιμη εργασία» και «γεμάτη γνώσεις», ενώ με ανάλογη θερμή εκφράσθηκαν και οι πρόεδροι των Ιταλικών Ακαδημιών «Castalipiana» και «Paestum» κ.κ. Αμερικό Κορονέο και Καρίμη Μαντί.

Επίσης η έκδοση του δοκιμίου αυτού της Δήμητρας Τσαλαμά, δημοσιεύθηκε σε τέσσερις αρίθμους του περιοδικού της Εταιρείας Ιστορίας της Κατάνης «Le Due Siclie» (τεύχος Σεπτεμβρίου 1997) και η Ακαδημία Φερντινάντα της Κατάνης απένειμε στην Αμαλία το αριστείο «Catalina Duomo».

Αλλά και στην Αθήνα ασχολήθηκε ο ημερήσιος τύπος, αποσπασμα του οποίου παραθέτουμε πιο κάτω. Είναι της εφημερίδας «Αθηναϊκή» και το υπηγράφη ο γνω-

στός δημοσιογράφος Δημήτρης Κωνσταντάρας: «Πρωτότυπες, πρωτοποριακές, γιατί όχι και «επαναστατικές» για την εποχή μας προστάθειες προσεγγίσης ανθρώπων και χώρων, μέσα από την ποιότητα του λόγου και του πνεύματος, θα έμεναν για πάντα στην αφάνεια, αν κανείς δεν τους έδινε σημασία. Δεν είναι όλα life style. Ή, μάλλον, είναι και μερικά πραγματικά life style. Μόνο που αφορούν ξεχωριστές γραμμές πλεύσης. Κι εμάς, το μικρό βιβλιαράκι του Ευρωπαϊκού Κέντρου Τέχνης (EU-ARCE) της Αθήνας θα μας είχε ξεγυλιάρει μέσα στα τόσα έντυπα τριγύρω μας. Κριτικό δοκίμιο της Δήμητρας Τσαλαμά, μεταφορά του στα Ιταλικά, που πρωτοκυκλοφόρησε το 1991 και πραγματεύεται τις εικα-

στικές εμπνεύσεις της ζωγράφου Αμαλίας Παρασκευοπούλου από οκτώ επιλεγμένα Λυρικά ποιήματα του Γιάννη Κουτσοχέρα. Για λίγους. Ναι, για πολύ λίγους. Λίγους που καταλαβαίνουν και εκτιμούν πράγματα αλλά και «αρωματά ψυχής». Δεν θα ήταν δυνατόν να ζήσουμε μόνο με τέτοια. Αυτό είναι γεγονός. Γιατί όμως πρέπει να αποφασίσουμε να ζήσουμε σπουδαίως. ΧΩΡΙΣ αυτά.»

Αξίζει ακόμα να αναφέρουμε το εκτεταμένο σημείωμα του Κυριάκου Βαλαβάνη στην «Ελεύθερη Ώρα» της 25/6/97 και το σχετικό σχόλιο της «Απογευματινής» (20/1/98) όπου η δημοσιογράφος Σύνθια Σάπια σημειώνει για την Αμαλία: «Μια Ελληνίδα, που μας κάνει διεθνώς γνωστούς και υπερήφανους».

Η Καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Ν. Υόρκης κα Α.Ρ.Βαο Shanlha σχολιάζει με θαυμασμό ένα έργο της Αμαλίας ανάμεσα στους ομογενείς Νίκο Κάρκαντζη, διευθυντή του Hellenic Arts Institute και Χρήστο Τσαγγάλο, Λυρικό Καλλιτέχνη.

στους συντελεστές της έκδοσης των σημαντικών αυτών έργων, τα συγχαρητήριά μου, καθώς και στους αγαπητούς μου συμπατριώτες, τους πιο θερμούς πατριωτικούς μου χαιρετισμούς». Ακολούθησε (4.12.97) το μήνυμα του Προέδρου Δ.Σ. του παγκόσμια γνωστού Μουσείου «Βορ-

ρέ» και Δημάρχου Παιανίας κ. Ίωνα Βορρέ: «Όχι μόνο η αξιόλογη εικαστική δουλειά της Αμαλίας Παρασκευοπούλου αλλά και τα εξίσου μοναδικά και πρωτοποριακά εκδοτικά έργα, το Επίτομο Εγκυκλοπαιδικό Λεξικό της Βυζαντινής Μουσικής, το Παγκόσμιο Λεξικό της Μουσικής και τα «Άπαντα» του Αγγέλου Α. Βουδούρη,

Συνέχεια σ. 4

"ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΡΙΑ ΜΕΛΩΔΙΚΑ ΤΥΠΩΜΑΤΑ" ΣΤΗ Ν. ΥΟΡΚΗ

Από αριστερά: η αντιπρόεδρος του Συλλόγου Αρκάδων Ν. Υόρκης, Ειρήνη Λαδά, ο μουσικοσυνθέτης Σπύρος Σκαρδάμης, η ποιήτρια Αίλη Μπίτα και ο ποιητής Ντίνος Μακρόπουλος.

είναι στον ίδιο, συγκριτικά, μεγάλο βαθμό παραγωγικό. Η παραγωγή αυτή είναι αδικαιολόγητη, όπως μας αποδεικνύει με αρθρόνια, το έργο της ΑΜΑΛΙΑΣ Παρασκευοπούλου.

Η Αμαλία γεννήθηκε στην Αθήνα και αφού απεφοίτησε με υποτροφία από τη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, φοίτησε στην Ecole des Beaux Arts στο Παρίσι και μελέτησε κοντά στον διαπρεπή γλύπτη, ζωγράφο και χαράκτη Constantin Andreou. Έχει μια συνεχή σειρά από ξεχωριστές ατομικές εκθέσεις, από το πρώτο της one-woman show, στη Γκαλερί Εγγονόπουλος, το 1984.

Το έργο της Αμαλίας αποκαλύπτει πλήρη γνώση της τέχνης της εποχής μας και ταυτόχρονα μια ανήσυχη αναζήτηση. Γι' αυτήν η παράδοση δεν είναι παρά μόνον το πρώτο βήμα προς εκείνο, που η ίδια ονόμασε «δημιουργική αφαίρεση», απαραίτητη σε κάθε ζωγράφο, κάνοντας λόγο για την ανάγκη της να γκρεμίσει την αισθητική, την οποία ένωσε ως «αδιάλακτη» και γελοία. Η Ελληνίδα καλλιτέχνης, καθώς έφτασε στη γνώση, δεν μπορούσε τίποτα λιγότερο να συστήσει από ένα άθροισμα μιας αδιάσπαστης κουλτούρας. Θεμελιωμένης στη μακρότατη και ενδοξότατη εθνική κληρονομιά στην Ευρώπη, φιλιτρισμένη μέσα από προσωπική εμπειρία και έκφραση.

Γιατί, ρωτάει, η Σχολή του Μονάχου είναι πιο ρομαλέα από τη Μακεδονική Σχολή; Ως καλλιτέχνης με επίγνωση της Δυτικής παράδοσης, η Αμαλία είναι διεθνής, είναι οικουμενική. Αλλά ξεκινάει από το να είναι Ελληνίδα και Ελληνίδα παραμένει στην καρδιά της. Η Ελλάδα πάνω απ' όλα φανερώνεται στην ολόχρωμη ζεστή παλέττα της Αμαλίας, που αντανακλά και μαζί ρουφάει την πιο πρόσχαρη από τις φυσικές και πνευματικές της χάρες τον ήλιο.

Δεν είναι τυχαίο, που ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος, λίκρης του Απόλλωνα και μαζί πιστός του Χριστού, αναζήτησε έξω μια ελληνική ακτή για να αντικαταστήσει τη Ρώμη με μια μεγάλη πολιτεία. Η κληρονομιά του Βυζαντίου - και μέσω αυτού η κληρονομιά όλης της κλασικής Ελλάδας, με την οποία διατήρησε την πιο στενή επαφή - ρέει μέσα από την τέχνη της Αμαλίας, όχι μόνο σε κείνα τα έργα, που συνειδητά αναπτύσσουν ένα χριστιανοκλασικό συμβολισμό, αλλά και στα εικονικά πορτραίτα των σύγχρονων, όπως τον Προκέρυβ και του Καλομοίρη, όπου το διαπερατικό βλέμμα τους, όπως εκείνα των Βυζαντινών διδασκάλων, σχεδόν προκαταλαμβάνει το βλέμμα του θεατή.

Τέτοια θέματα εισηγούνται μιαν άλλη πηγή της μουσικής έμπνευσης της Αμαλίας. Η σειρά της, με θέμα τον Σοπέν, πετυχαίνει το σημαντικό καθήκον της σύλληψης, αυτής της πλέον περιπλοκής και αδιόρατης μουσικής προσωπικότητας, σε σκηνές που εκτείνονται από το σαλόνι στο ιπποδρόμιο και στο πεδίο της μάχης και που είναι τελικά σχηματοποιημένες στο μυστηριώδες και υπαινικτικό έδαφος του μύθου ενός μύθου, που προσθέτει η Αμαλία στον Σοπέν και κάνει και στις δύο περιπτώσεις κάτι εντελώς νέο.

Τα χειμερινά τοπία, εμπνευσμένα από το Στρατή Λούκα, δείχνουν μια ακόμη πλευρά των βαθιά στοχαστικών μετασχηματισμών της Αμαλίας στον δεδομένο κόσμο και την ευαισθησία της στα λογοτεχνικά κείμενα, ενώ η θεματολογία των δρώντων ανθρώπων και των ζώων του ιπποδρόμου στην εικονογραφία της, αποδεικνύει έναν σεβασμό σε προδρόμους, σαν τον Πικάσο και τον Σερά, θέτοντας ένα είδος προσωπικής υπογραφής. Είναι η υπογραφή του καλλιτέχνη, που στέκει κίβδημος μέσα στη σοβαρότητά του και με εκκρίνεια μεταμορφωτός, και του οποίου το πινέλο, μολονότι μεταφέρει χρωματισμούς, μελαγχολίας, δεν είναι ποτέ χωρίς κατάφαση και ελπίδα.

Υστερα από τη λαμπρή εκδήλωση στην αίθουσα του Γενικού Προξενείου της Νέας Υόρκης, το περιεχόμενο της έκθεσης μεταφέρθηκε στην αίθουσα του Συλλόγου των Αρκάδων, τη μέρα που οι συμπατριώτες μας πραγματοποιούσαν τη γενική συνέλευσή τους και την τιμητική τέλεξη απονομής διπλωμάτων στους υριστημένους μαθητές. Ακολούθησαν εθιμοτυπικές επισκέψεις των Με-

Επίσκεψη στο σπίτι του χρηματιστή - συλλέκτη Άγγελου Μιχαλοπούλου. Η Αμαλία με την κ. Βάσω Μιχαλοπούλου.

λών του Ευρωπαϊκού Κέντρου Τέχνης, στο παράρτημα του Ιδρύμτος Ελληνικού Πολιτισμού, στις Η.Π.Α., στα γραφεία της εφημερίδας «Εθνικός Κήρυξ» της Νέας Υόρκης και στη Σχολή Καλών Τεχνών «THE ART STUDENTS LEAQUE OF NEW YORK» ενώ μια ιδιαίτερη ευγενική πρωινή φιλοξενία προσέφερε στην Αμαλία Παρασκευοπούλου και στην Ολυμπία Τολίκα, η κυρία Βάσω Μιχαλοπούλου, σύζυγος του διαπρεπούς ομογενή χρηματιστή και συλλέκτη μεγάλων έργων τέχνης, Άγγελου Μιχα-

Πρόσωπα στην έκθεση η κα Μελανή Ηλιάδη και οι ζωγράφοι Βαρβιτσιώτης και Σπύρου.

Η ντιζάινερ γούνας Γιούλα Evans με την καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Ν. Υόρκης Α.Ρ Ραίο Shantha.

Αριστερά: Επίσκεψη στο Ίδρυμα Ελληνικού Πολιτισμού Ν. Υόρκης, με τον διευθυντή του, κ. Peter Pappas. Δεξιά: Επίσκεψη στη Σχολή Καλών Τεχνών Ν. Υόρκης «THE ART STUDENTS LEAQUE» με την διευθύντριά της, κ. Joanne Kuebler και τους ζωγράφους - καθηγητές Bruce Dorfman και Pavel Kapic.

Η Olivia Squillace, στο περιήφριο «Hard Rock Cafe» της Ν. Υόρκης, διαβάζει το «Απόδημον Έπος».

Αριστερά: Βιβλία, φωτογραφικά ντοκουμέντα και χειρόγραφο του Άγγελου Βαυδουρή (1897 - 1951), στο πλαίσιο της έκθεσης «Εικονογραφία για τρία μελωδικά τυπώματα», στο Γενικό Προξενείο της Ν. Υόρκης. Δεξιά, επίσκεψη στα γραφεία του «Εθνικού Κήρυκα Ν. Υόρκης». Επάνω η Ολυμπία Τολίκα με τη συνεκδότρια κ. Βέτα Διαματάρη - Παπαδοπούλου κάτω η Αμαλία με τον δημοσιογράφο κ. Σταύρο Μαμαριανό.

Σε απ' ευθείας επαφή

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ, ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΚΑΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΠΟΥ ΚΡΑΤΑ
ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΗΣ, ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟ
«ΑΠΟΔΗΜΟΝ ΕΡΟΣ», Η
Λίλη Μπίτα

Ένα συγκρότημα με τίτλο «2η και 3η Γενιά» γνωρίζει τεράστια επιτυχία στις εμφανίσεις του στις Η.Π.Α με τη χοροδία και τα τραγούδια του. Ο πρωτοεργάτης του, ο συνθέτης κ. Σπύρος Καρδάμης και ο ποιητής κ. Ντίνος Μακρόπουλος είναι οι μόνοι που έχουν γεννηθεί στην Ελλάδα. Οι υπόλοιποι, αγόρια και κορίτσια, είναι 2ης και 3ης γενιάς ελληνόπουλα. Η βάση τους είναι η Νέα Υερσέη, με δράση σε όλη

ΜΕ ΤΗ ΓΛΥΚΕΙΑ ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΘΥΜΗΣΕΣ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΑΓΟΥΔΑ

Η 2η & 3η ΓΕΝΙΑ

την Αμερική. Αν και καινούργιο συγκρότημα, η μουσική του έχει ήδη διακογραφηθεί και πολλές φορές χορογραφείται σ' όλη την Αμερική. Οι ρίζες της είναι βαθισμένες στις αρχαίες πηγές του πολιτισμού μας, με σύγχρονες αποχρώσεις. Αρκετά κομμάτια από το πλούσιο ρεπερτόριο τους είναι διαποτισμένα από έναν

πρήφανο πατριωτισμό, όπως το «Εμείς οι Έλληνες» που παρουσιάστηκε για πρώ-

τη φορά στη Γιορτή της Παιδείας, στη Νέα Υόρκη σε χιλιάδες ακροατές και

παρουσία του Πατριάρχη Βαρθολομαίου. Το ρεπερτόριο είναι από την ποιητική συλλογή του Ντίνου Μακρόπουλου «Δόματα». Με φωνές κάποτε αηδονιών, κάποτε σειρήνων, οι τέσσερις τραγουδιστές, συνοδευόμενοι από έξη μουσικούς, διαλαλούν μέσα από τα βήθη της καρδιάς τους, τη γλυκεία νοσταλγία της πατρίδας και

τις θύμησης της κληρονομιάς τους. Ο συνθέτης Σπύρος Καρδάμης, στις ενορχηστρώσεις του, περνάει έντεχνα από πανάρχαιους ρυθμούς, στους σύγχρονους απαιτητικούς των δημοτικών και λαϊκών τραγουδιών μας ενώ, είπε ο κος Μακρόπουλος, σκοπός του είναι να επαναφέρει την ποιότητα της ποίησης και της μουσικής της πατρίδας μας κοντά στους απανταχού Έλληνες.

Ο Pablo Picasso και η Françoise Gilot στο Golf-Juan της Γαλλίας. Στο βάθος διακρίνεται ο ανήψιος του Πικάσο, Javier Vilato. Φωτογραφία του Robert Capa, τραβηγμένη στα 1948.

Ο Henri Matisse, στη Νίκαια της Γαλλίας. Φωτογραφία του Robert Capa, τραβηγμένη στα 1949.

στις διαδοχικές αίθουσες, συνεχίζουν την προσφορά οφθαλμικής ευωχίας. Όπως το νυφικό της πριγκίπισσας Κέλλυ του Μοναχό, ολομέταξ και ελβετική νταντέλα, κεντημένο με χιλιάδες πε-

τράδια και μια από τις αγαπημένες τουαλέτες της άλλης κακότυχης πριγκίπισσας της Αγγλίας Ντίννας, που της είχε δώσει χαιδευτικά το όνομα «Ελβίς» εξαιτίας του σκλητού γιακά. Είκοσι χιλιάδες τεχνητά μαργαριτά-

ρια ήταν η διακόσμηση του. Θα χρειαστείτε ώρες πολλές βέβαια για να περάσετε από μανεκέν σε μανεκέν, να σχολιάσετε την πλούσια προσφορά των αμφιέσεων και, ποιος ξέρει, ακόμα και να ονειρευτείτε τους χορούς, τις

δεξιότητες, τις εσπερίδες, τους πριγκιπικούς γάμους που τις ενέπνευσαν. Και τα όνειρα, τις πιο πολλές φορές μας προσφέρουν εκείνο που άδικα μας στερεί η πραγματικότητα...

250 ΧΡΟΝΩΝ

ΥΨΗΛΗ ΜΟΔΑ

Θ' άξιζε να... πεταγόταν κανείς στην Αμερική και ιδιαίτερα στην πόλη της Αδελφικής Αγάπης, τη Φιλαδέλφεια, για να επισκερθεί το Μουσείο της και να απολαύσει την έκθεση «Διακόσμια-κενήνα χρόνια Υψηλής Μόδας». Διακόσμια περίπου μανεκέν είναι ντυμένα με απαράμιλλης τέχνης τουαλέτες, αντρικά κοστούμια, αξεσουάρ καθώς και παραδοσιακές ενδυμασίες απ' όλο τον κόσμο. Οι αιώνες που αντιπροσωπεύουν είναι ο 18ος, 19ος και 20ος και οι σχεδιαστές, πρωτοκλασάτα ονόματα όπως ο Χάλστον, ο Έλληνας Τζιμς Γαλιανός, ο Τζέφρι Μπιν, η Έλσα Σκιαπαρέλλι, ο Κριστιάν Ντιορ, ο Χριστομπαύ Μπαλεντινά-

γα, ο Εμίλιο Πούτσι, Ο Ισέι Μιγιάκε, Κριστιάν Λακρούά και άλλοι. Τα τελετουργικά κοστούμια προέρχονται από την Ινδία, Γκουατεμάλα, Τσχοσολοβασία, Κίνα, ένα θαυμάσιο νυφικό από την Κορέα, μια στολή γκέιτας από την Ιαπωνία και όπως πάντα πανταχού παρούσα και η Ελλάδα μας. Μ' ένα νυφικό της Αιτικής και πλάι συντροφιά ένα Ελληνόπουλο με φουστανέλλα. Και οι δυο ενδυμασίες αντιπροσωπεύουν το τέλος του 19ου αιώνα. Ο κατάλογος του Μουσείου μας πληροφορεί, πως οι παραδοσιακές στολές της πατρίδας μας, έχουν πανθωθεί με μπαμπακι, μαλλί, δέρμα κι έχουν κεντηθεί με μετάξι. Όμως τα υπόλοιπα μανεκέν

Curtis Institute

ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΜΟΥΣΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ

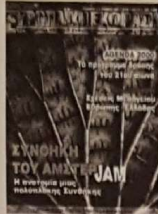
Το ύψος και η ποιότητα της κουλτούρας μιας πόλης, εξαρτάται από τον αριθμό των πολιτιστικών κέντρων που τη διανθίζουν. Μουσεία, Μπαλέτα, Ορχήστρες, Θέατρα. Στη Φιλαδέλφεια στεγάζεται ένα από τα πιο φημισμένα Ωδεία του κόσμου. Το CURTIS INSTITUTE. Είναι η φωλιά που μέσα της επωάζονται τα πιο λαμπερά μουσικά αστέρια του κόσμου. Πάντα κάτω από την καθοδήγηση και διδασκαλία εμπνευσμένων καθηγητών. Το Ωδείο αυτό ιδρύθηκε το 1924 από την Mary Louise Bok (κατοπινή σύζυγο του Ρώσου βιολονίστα, Efrim Zimbalist [1889-1985], ο οποίος ήταν καθηγητής στο Ινστιτούτο από το 1928 και διεθυντής από το 1941 έως το 1968) στη μνήμη του πατέρα της, Cyrus H.K. Curtis. Είναι μοναδικό στο ότι προσφέρει ολικές υποτρο-

φίες σε μαθητές βασισμένες κυρίως στο ταλέντο τους. Σκοπός του είναι να καλλιεργεί «προικισμένους νέους μουσικούς, προετοιμάζοντας τους σολίστες σε ανώτατο επαγγελματικό επίπεδο». Το καταστατικό της έναρξής του υπογράφηκε στις 18 Απριλίου, 1924. Η ιδρύτρια και χρηματοδότηριά του, κα Bok, διάλεξε αυτή τη μέρα γιατί ήταν τα γενέθλια του φημισμένου μάστρου Leopold Stokowski (1882-1977) που είχε παίξει σημαντικό ρόλο σ' αυτή την απόφαση. Στα 74 χρόνια λειτουργίας του 3.500 μαθητές έχουν φοιτήσει σ' αυτό. Αρκετοί απ' αυτούς έχουν μείνει αθάνατοι. Αναφέρω μερικά ονόματα που είναι σίγουρα πως είναι γνωστά στους πιο πολλούς. Samuel Barber, Leonard Bernstein, Lukas Foss, Ned Rorem, Peter Serkin, Benita Valente,

Gian Carlo Menotti, Anna Moffo. Το Ινστιτούτο έχει 86 καθηγητές, τους πιο διαλεχτούς στο μουσικό στερέωμα. Πολλοί απ' αυτούς είναι σολίστες της Ορχήστρας της Φιλαδέλφειας. Οι μαθητές του έρχονται απ' όλες τις χώρες του κόσμου. Από την Αρζεντινίνα, τη Βουλγαρία, τον Καναδά, τη Γαλλία, τη Γεωργία, το Ισραήλ, την Ιταλία, την Ιαπωνία, την Κορέα, την Ουγγαρία, τη Λιθουανία, την Κίνα, την Ισπανία, την Αγγλία. Σχεδόν καθημερινά προσφέρονται στο κοινό κονσέρτα από μαθητές, από καθηγητές και από αποφοίτους. Το Ινστιτούτο Curtis διατηρεί επίσης Οπερατικό Θέατρο. Ανεβαίνουν όλα τα έργα του διεθνούς ρεπερτορίου για την πλήρη εξάσκηση των φοιτητών. Η φωνητική απόδοση γίνεται στη μητρική γλώσσα του κάθε

έργου με αγγλικούς υπότιτλους. Μια πολύ ενδιαφέρουσα παράσταση ήταν οι «Σκηνές Έρωτα και Μίσους». Πρόφατα είχαμε την ευκαιρία ν' ακούσουμε το ρεσιτάλ πιάνου ενός καταπληκτικού νεαρού πιανίστα, του Ιγνάτιου Σολζενίτιν, γιού του διάσημου συγγραφέα Αλεξάντρου Σολζενίτιν. Από τις εκτελέσεις του Μπετόβεν και Σούπερτ, φαίνεται πως πολύ γρήγορα ο εικοσιτετράχρονος Ιγνάτιος θ' ακολουθήσει τη φήμη του πατέρα του. Το «Curtis Institute» αν και στεγάζεται στη Φιλαδέλφεια, ανήκει σ' ολόκληρο τον κόσμο και σ' εκείνους που φιλοδοξούν να τον δημιουργήσουν ξανά μέσα από την Τέχνη. Ας ελπίσουμε πως στη μουσική ανάταση προς τ' αστέρια θάναι μαζί και ταλαντούχοι Έλληνες.

Λίλη Μπίτα

πολλά χρόνια εκπροσωπήσει τις ελληνικές οργανώσεις νεολαίας στις ευρωπαϊκές δομές και έχει ασχοληθεί ιδιαίτερα με τα θέματα νεολαίας και Ευρώπης.

Στις Βρυξέλλες

«ΟΙ ΝΕΟΙ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ»

Νίκος Γιαννής: «Όχι σε επικοινωνιακές ασκήσεις φετιβαλίου χαρακτήρα»

Πραγματοποιήθηκε, λίγο πριν από την εκπονή του 1997, στις Βρυξέλλες δημόσια σκέραση της Επιτροπής Πολιτισμού, Νεότητας, Εκπαίδευσης και ΜΜΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με θέμα «Οι νέοι στην καρδιά της Ευρώπης».

Η συνέντευξη αυτή της αρμόδιας Επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου χαρακτηρίστηκε από το ίδιο το Κοινοβούλιο ως μια εξαιρετικά σημαντική στιγμή γιατί έγινε ένας πολύ γόνιμος διάλογος μεταξύ των θεσμών της ΕΕ και των οργανώσεων της νεολαίας Παρότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ όπως και αυτή του Μάαστριχτ δεν προβλέπουν μια ευρωπαϊκή πολιτική για τη νεολαία, η ΕΕ έθεσε σε ισχύ πολυετή προγράμματα στους τομείς της εκπαίδευσης, της κατάρτισης, του πολιτισμού, των ανταλλαγών νέων, του εθελοντισμού. Αυτά βρίσκονται σήμερα υπό αναθεώρηση και ως προς τα περιεχόμενά τους και ως προς τη χρηματοδότησή τους ενόψει μάλιστα της συζήτησης γύρω από την ατζέντα 2000.

Από ελληνικής πλευράς μίλησε ο διευθυντής του περιοδικού «Ευρωπαϊκή Έκφραση» Δρ. Νίκος Γιαννής, ο οποίος έχει επί

Μπροστά στην Οικονομική - Νομισματική Ένωση της Ευρώπης

Η Κίνηση Φοιτητών για την Ένωση της Ευρώπης (AEGEE-Αθήνα) διοργάνωσε το Πανευρωπαϊκό Συνέδριο «Europe and Euro... Unification vs. Marginalisation», με την ηθική υποστήριξη του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνου Στεφανόπουλου, υπό την αιγίδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και προσωπικά του κ. Jacques Santer, και σε συνεργασία με την Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς.

Πρόσφατος τεύχος του καλού περιοδικού «ΕΥΡΩΠΟΛΙΣ» των Φοιτητών-μελών της AEGEE Αθηνών.

Ελλάδα, Μάριος Καμχός και οι Ευρωβουλευτές Ευθύμιος Χριστοδούλου και Μιχαήλ Παπαγιαννάκης. Ακολούθησαν ερωτήσεις και συζήτηση των εισηγητών με τους παρευρισκόμενους. Η όλη εκδήλωση του Συνεδρίου πραγματοποιήθηκε στο Λιμνοθέατρο Αντωνιάδου του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών, και δόθηκε δεξίωση στο ξενοδοχείο «ΠΤΑΝΙΑ».

ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΝ ΠΟΝΟ ΤΗΣ ΑΘΣΟΤΗΤΑΣ

Συγκλονιστικά είναι τα στοιχεία, που φέρνει τους τελευταίους μήνες στο φως της δημοσιότητας, η UNICEF, σχετικά με τα προβλήματα του αθώου παιδικού πληθυσμού της ανθρωπότητας. Και είναι παράλληλα μια αφυπνιστική γροθιά στο στομάχι όλων των πολιτισμένων ανθρώπων, των επαπαυμένων συνειδητήσεων και των κυβερνήσεων των προηγμένων χωρών, οι οποίες παρακολουθούν τα χιλιάδες δράματα των παιδικών κακοποιήσεων χωρίς οίκτο και χωρίς έλεος, και σε βαθμό που να διερωτάται κανείς σήμερα: είναι πράγματι αυτός ο σύγχρονος κόσμος, που μάς παρέδωσαν οι φιλόσοφοι, οι ανθρωπιστές, οι οραματιστές και οι μεγάλοι μεταρρυθμιστές και πνευματικοί καθοδηγητές της ιστορίας μας;

Με την επισήμανση «Ψυχολογικά ερείπια σχεδόν όλα τα παιδιά», γνωστοποιήθηκε διεθνώς μια μελέτη της UNICEF η οποία διεξήχθη για πρώτη φορά στην πρωτεύουσα του σπαρασμένου από τον εικασαετή εμφύλιου πόλεμο, Αφγανιστάν, και διαπιστώνει ότι το 72% των παιδιών έχασαν ένα μέλος της οικογένειάς τους την περίοδο 1992-96 ενώ το 40% αυτών των παιδιών έχασαν έναν από τους γονείς τους. Σχεδόν όλα τα παιδιά υπήρξαν μάρτυρες πράξεων βίας κατά τη διάρκεια μαζών, και 2/3 από αυτά είδαν πρόσωπα ή ανθρώπινα μέλη και σχεδόν τα μισά είχαν ανθρώπους να σκοτώνονται από ρουκέτες ή επιθέσεις του πυροβολικού. Το 90% των παιδιών πιστεύουν ότι θα

πεθάνουν σε κάποια σύρραξη.

Σχεδόν καμιά οικογένεια δεν έχει μείνει ανέγγιχτη από τις συνέπειες του πολέμου, χάνοντας ανθρώπους από ρουκέτες και νάρκες και σπίτια από βόμβες και οβίδες. Σχεδόν τα 3/4 των παιδιών δεν πιστεύουν ότι θα προλάβουν να ενηλικιωθούν και στην πλειοψηφία τους υποφέρουν από εφιάλτες, ανησυχία και προβλήματα συγκέντρωσης που επηρεάζουν την όρεξη τους και το παιχνίδι.

Η συγγραφέας της μελέτης Δρ. Leila Guria εξηγεί ότι «είναι εντυπωσιακή η χρόνια φύση των τραυμάτων. Η βία που ζουν έχει επηρεάσει σημαντικά τον τρόπο που βλέπουν τους άλλους» και το ίδιο το μέλλον τους». Σχεδόν όλα τα παιδιά αντιστοιχούν για το μέλλον το δικό τους και της οικογένειάς τους, το 76% των παιδιών εμπιστεύονται τους ενήλικες λιγότερο πια και το 66% περιγράφουν το φόβο ως το ισχυρότερο συναίσθημά τους. Παρότι η μελέτη εστιάζει στα παιδιά, είναι εμφανές ότι και οι ενήλικες υποφέρουν από την απάθεια αγαπημένων προσώπων και το φόβο εξαιτίας του πολέμου. Η UNICEF έχει ήδη αρχίσει την εκπαίδευση 15 λειτουργών πνευματικής υγείας που με τη σειρά τους θα εκπαιδεύουν τους φροντιστές των παιδιών για να αντιμετωπίσουν τα τραύματα και τη θλίψη τους με καλλιτεχνικές δραστηριότητες, θεατρικό παιχνίδι κ.ά. Επίσης, με τον ίδιο στόχο, η UNICEF ετοιμάζει ένα βιβλίο για παιδιά με σκίτσο τους και

ραδιοφωνικά μηνύματα στις τοπικές γλώσσες για ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα σε συνεργασία με το BBC. Η UNICEF ετοιμάσει και παρέδωσε 670 εκπαιδευτικά πακέτα στις περιοχές που έχουν πληγεί από τον πόλεμο αλλά

Ένα βρέφος νεκρό και πεταμένο στο δρόμο, πλάι στα ακουμπιλά. Πέθανε από τραύμα στο κεφάλι. Συγχρονική εικόνα φρίκης από το Κατμάνου.

στις περιοχές που οι συντηρητικοί Ταλιμπάν απέκλεισαν τις γυναίκες και τα κορίτσια από την εκπαίδευση, η UNICEF σταμάτησε την υποστήριξή της. Ακόμη, η UNICEF πέτυχε σύντομες περιόδους εκκευρίαίας για τον εμβολιασμό τουλάχιστον 2 εκατ. παιδιών κατά της πολιομειλίτιδας την περίοδο 1995-96. Για πρώτη φορά μετά από 20 χρόνια, η UNICEF συλλέγει στατιστικά στοιχεία ζωτικής σημασίας για τη χάραξη στρατηγικής προς όφελος των παιδιών, των γυναικών και γενικότερα της κοινωνίας. Η UNICEF μόνο από τα γενικά προγράμματά της έχει εγκρίνει για το Αφγανιστάν ποσό 24 εκατ. δολαρίων (1996-99)

ΓΕΝΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΛΡΙΘΜΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΑΣ

Με αυτό τον τίτλο, κυκλο-

φορήσε λίγο πριν την ανατολή του 1998, η ετήσια ανασκόπηση της UNICEF για τη χρονιά που πέρασε και περιλαμβάνει γενικές πληροφορίες για την οργάνωση, τα οικονομικά και τη δράση της ενώ παράλληλα δημοσιεύει στοιχεία για την κατάσταση των παιδιών και των γυναικών σε όλο τον κόσμο.

Τα συνολικά έσοδα της UNICEF για το 1996 ήταν 944 εκατομμύρια δολάρια. Αυτό το ποσό συγκεντρώθηκε από εθελοντικές κυβερνητικές εισφορές, δωρεές ιδιωτών και πωλήσεις προϊόντων. Η UNICEF χρηματοδότησε προγράμματα συνεργασίας σε περίπου 160 χώρες και στους ακόλουθους

τομείς: παιδική υγεία, ασφαλή ύδρευση και υποχρέωση, παιδική διατροφή, κοινωνικής βάσης προγράμματα για τις γυναίκες και τα παιδιά σε δύσκολες συνθήκες, εκπαίδευση και επείγουσες ανάγκες.

Στην ανασκόπηση αυτή γίνεται λόγος για την **παιδική επιβίωση**, όπου πληροφορούμαστε ότι 33.000 παιδιά την ημέρα πεθαίνουν από αιτίες, που θα μπορούσαν να είχαν προληφθεί, για την **Υγεία** όπου τα στοιχεία δείχνουν ότι 2 εκατομμύρια παιδιά, κάτω των 5 ετών, πεθαίνουν παγκόσμια, κάθε χρόνο, από τις έξη παιδικές ασθένειες εναντίον των οποίων θα μπορούσαν να είχαν εμβολιασθεί, για τον **Πόλεμο** όπου διαπιστώνεται 2 εκατομμύρια παιδιά νεκρά, μέσα στην παρελθούσα δεκαετία και 4-5 εκατομμύρια ανάπηρα, 12 εκατομμύρια άστεγα, ένα εκατομμύριο ορφανά και 10 εκατομμύρια παιδιά με ψυχολογικά τραύματα, για την **Διατροφή** (174 εκατομμύρια παιδιά υποσιτισμένοι) και 12 εκατομμύρια παιδιά πεθαίνουν κάθε χρόνο από ασιτία), για την **Παιδική εργασία**, για την **Αναπαγωγική υγεία**, για την **Εκπαίδευση**, κ.λπ.

ΣΤΟ ΚΟΝΓΚΟ

Σχεδιάστηκε και άρχισε να εφαρμόζεται από τον περασμένο Οκτώβριο το πρόγραμμα της UNICEF αξίας 4,9 εκατομμυρίων δολαρίων, για την αντιμετώπιση των δραματικών καταστάσεων, που δημιουργήθηκαν εξαιτίας των ένοπλων συρρέσεων στο Κονγκό. Η επέμβαση

αυτή της UNICEF εκάλυψε τους τομείς «Εμβολιασμός», «Βασική Ιατρική Φροντίδα», «Διατροφή», «Εκπαίδευση», «Παιδικά Ασυνόδευτα και με Ψυχικά Τραύματα» και «Καταλύματα», παρέχοντας προμήθειες αξίας 326.000 δολαρίων για την ικανοποίηση των αναγκών 80.000 εκποτισμένων ατόμων σε απαραίτητα φάρμακα, εμβόλια, βαλιτσάκια μαϊών, θεραπευτικό γάλα, πλαστικά φύλλα για προστασία από τη βροχή, κουβέρτες και σκηνές, διεξαγωγή εμβολιασμού στην πρωτεύουσα και παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας στους πρόσφυγες του καταυλισμού Κίνκολε.

Ο ΥΠΟΣΙΤΙΣΜΟΣ

Ο υποσιτισμός είναι μια τεράστια και επίμονη απειλή. Η ελλιπής διατροφή συνδέεται με το θάνατο σχεδόν επτά εκατομμυρίων παιδικών θανάτων το χρόνο. Ο υποσιτισμός είναι από τις βασικές αιτίες επτά εκατομμυρίων παιδικών θανάτων - περισσότερο και από τις μολυσματικές ασθένειες, τον πόλεμο ή τις φυσικές καταστροφές. Ακόμη δε και αν δεν σκοτώσει τα παιδιά, ο υποσιτισμός αφήνει τα θύματά του με φυσικές αναπηρίες, νοητικές βλάβες ενώ υποφέρουν από τις επιπτώσεις στο εξασθενημένο σύστημα ανοσοποίησης τους. Και ενώ ο παρατηρούμενος υποσιτισμός έχει βαθιά και τρομακτικές επιπτώσεις στα παιδιά, την κοινωνία και το μέλλον του ανθρώπινου είδους η παγκόσμια κρίση έχει δημιουργήσει ελάχιστη δημόσια κινητοποίηση παρά τον υπαρκτό

